EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 18.12.2014
COM(2014) 743 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

luottoluokituslaitoksista 16. syyskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1060/2009 komissiolle siirretyn delegoitujen säädösten antamisvallan käyttämisestä

1. Johdanto

Luottoluokituslaitoksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009[1] oli yksi finanssikriisin jälkeisistä toimista markkinoiden luottamuksen palauttamiseksi ja sijoittajansuojan lisäämiseksi. Mainitulla asetuksella, sellaisena kuin se on sittemmin tarkistettuna vuosina 2011[2] ja 2013[3], otettiin käyttöön luottoluokituslaitoksia koskevia rekisteröinti- ja lupavaatimuksia sekä EU:n yksinomaisena valvojana Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV). Lisäksi otettiin käyttöön luottoluokituslaitosten eturistiriitoja, avoimuutta ja tiedonantoa koskevia vaatimuksia.

Asetuksella (EY) N:o 1060/2009, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2011, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV) luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta suoritettavia maksuja (19 artiklan 2 kohta);
- menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan EAMV:n oikeuden käytöstä (23 e artiklan 7 kohta);
- toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on täsmentää edelleen ja muuttaa perusteita, joilla arvioidaan kolmannen maan vastaavuutta (5 artiklan 6 kohta) sekä
- muuttaa asetuksen (EY) N:o 1060/2009 liitteitä (37 artikla).

2. Oikeusperusta

Tämä kertomus on laadittu asetuksen (EY) N:o 1060/2009 38 a artiklan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan komissiolle siirretään neljän vuoden ajaksi 1 päivästä kesäkuuta 2011 lukien valta antaa delegoituja säädöksiä. Komission tulee laatia siirrettyä säädösvaltaa koskeva kertomus viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä.

3. Siirretyn säädösvallan käyttäminen

A) Rekisteröinti- ja valvontamaksut

Asetuksen (EY) N:o 1060/2009 19 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EAMV perii luottoluokituslaitoksilta maksuja kyseisen asetuksen sekä komission delegoidun asetuksen mukaisesti. Maksulla on katettava kokonaan luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä, sertifioinnista ja valvonnasta EAMV:lle aiheutuvat menot sekä korvattava kustannukset, joita tämän asetuksen nojalla suoritettavista tehtävistä ja erityisesti asetuksen (EY) N:o 1060/2009 30 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä voi aiheutua toimivaltaisille viranomaisille.

Komissio on asetuksen (EY) N:o 1060/2009 19 artiklan 2 kohdan nojalla annettava maksuja koskeva delegoitu säädös, jossa määritetään erityisesti maksujen laji ja asiat, joista maksuja on maksettava, maksujen määrä ja tapa, jolla ne on maksettava, sekä tapa, jolla EAMV korvaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisten tehtävien hoitamisesta ja erityisesti sen 30 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä aiheutuneet kustannukset. Luottoluokituslaitokselta perittävän maksun määrän on katettava kaikki hallinnolliset kustannukset, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luottoluokituslaitoksen liikevaihtoon.

[1] EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.
[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 513/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 30).
[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 462/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta (EUVL L 146, 31.5.2013, s. 1).

Euroopan komission pyysi 24. helmikuuta 2011 Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta teknisiä neuvoja, jotka se sai 17. toukokuuta 2011. EAMV toteutti teknisiä neuvoja valmistellessaan julkisen kuulemisen 14.–27. huhtikuuta 2011. Kansalliset asiantuntijat kuuluvat niihin osapuoliin, joita komissio kuuli delegoidun asetusluonnoksen johdosta. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean asiantuntijaryhmän jäseniä kuultiin kirjallisella menettelyllä marraskuun 2011 lopussa.

Komissio antoi 7. helmikuuta 2012 delegoidun asetuksen[4] ja ilmoitti siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan parlamentti ja neuvosto ilmoittivat komissiolle aikomuksestaan olla vastustamatta säädöstä maaliskuussa 2012. Delegoitu säädös julkaistiin sen jälkeen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 28. maaliskuuta 2012.

B) Työjärjestys

Asetuksessa (EY) N:o 1060/2009 säädetään, milloin EAMV:n hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa määrätään sakko tai uhkasakko luottoluokituslaitokselle.

Asetuksen 23 e artiklan 7 kohdan mukaan Euroopan komissio antaa lisää menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan oikeuden käytöstä, mukaan luettuina puolustautumisoikeuksia koskevat säännökset, väliaikaiset säännökset ja sakkojen tai uhkasakkojen perimistä koskevat säännökset, sekä antaa yksityiskohtaiset säännöt seuraamusten määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisajoista.

Komissio kuuli tätä delegoitua säädöstä valmisteltaessa Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean asiantuntijaryhmän jäseniä, ja heitä kuultiin myös delegoidun asetusluonnoksen johdosta kirjallisessa menettelyssä kesäkuussa 2012.

Komissio antoi 12. heinäkuuta 2012 delegoidun asetuksen[5] ja ilmoitti siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan parlamentti tai neuvosto eivät kumpikaan esittäneet vastalausetta sille varatun määräajan puitteissa, eikä kumpikaan toimielin pidentänyt kyseistä määräaikaa. Delegoitu säädös julkaistiin sen jälkeen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 16. lokakuuta 2012.

C) Vastaavuuskriteerit

Komissiolla on valta antaa rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamista varten delegoitu säädös, jolla täsmennetään tai muutetaan 5 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä perusteita sen määrittämiseen, voidaanko kolmannen maan oikeudellinen ja valvontakehys katsoa asetusta (EY) N:o 1060/2009 vastaavaksi. Kyseisissä kolmansissa maissa oleviin luottoluokituslaitoksiin on muun muassa sovellettava samanlaisia oikeudellisesti sitovia sääntöjä kuin EU:ssa[6].

Asetukseen (EY) N:o 1060/2009 vuonna 2013 tehdyillä muutoksilla täsmennetään, mitkä ovat ne asetuksen (EY) N:o 1060/2009 oikeudellisesti sitovat säännökset, joita kolmansien maiden sääntöjen on vastattava[7]. Asetuksen (EU) N:o 462/2013 2 artiklan toisen kohdan 1 alakohdassa säädetään lisäksi, että useat oikeudelliset vaatimukset, jotka luottoluokituslaitokset ottavat käyttöön vuonna 2013, ovat osana vastaavuutta koskevien edellytysten arvioinnissa vasta 1. kesäkuuta 2018 lähtien.

Tällä perusteella ja koska komissio ei ole sen jälkeen, kun asetukseen (EY) N:o 1060/2009 sisällytettiin valta hyväksyä delegoituja säädöksiä vuonna 2011[8], havainnut rahoitusmarkkinoilla

[4] Delegoitu asetus (EU) N:o 272/2012, annettu 7 päivänä helmikuuta 2012 , luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 täydentämisestä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen luottoluokituslaitoksilta kantamien maksujen osalta, EUVL L 90, 28.3.2012, s. 6.

[5] Delegoitu asetus (EU) N:o 946/2012, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 täydentämisestä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen luottoluokituslaitoksille määräämiä sakkoja koskevien menettelysääntöjen osalta, mukaan lukien puolustautumisoikeuksia koskevat säännöt ja väliaikaiset säännökset, EUVL L 282, 16.10.2012, p. 23.

[6] Asetuksen (EY) N:o 1060/2009 5 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan b alakohta.

[7] Asetuksen (EU) N:o 462/2013 1 artiklan 5 kohdan a alakohta.

[8] Asetuksen (EU) N:o 513/2011 1 artiklan 3 kohdan e alakohta.

sellaista kehitystä, joka edellyttää vastaavuutta koskevien kriteerien uusia eritelmiä tai niiden muuttamista, yhtään delegoitua säädöstä ei ole tähän mennessä annettu.

Komissio on hyväksynyt täytäntöönpanopäätöksiä, joissa tunnustetaan yhdeksän lainkäyttöalueen oikeudelliset ja valvontakehykset asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, noudattaen mainitun asetuksen 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Asianomaiset lainkäyttöalueet ovat seuraavat: Amerikan yhdysvallat[9], Argentiina[10], Australia[11], Brasilia[12], Hongkong[13], Japani[14], Kanada[15], Meksiko[16] ja Singapore[17].

D) Asetuksen (EY) N:o 1060/2009 liitteet

Asetuksen (EY) N:o 1060/2009 37 artiklassa säädetään, että komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä liitteiden muuttamiseksi, lukuun ottamatta liitettä III, rahoitusmarkkinoiden kehityksen, myös kansainvälisen kehityksen, huomioon ottamiseksi erityisesti uusien rahoitusvälineiden osalta.

Koska valta hyväksyä delegoitu säädös sisällytettiin asetukseen (EY) N:o 1060/2009 vuonna 2011[18], tätä asetusta muutettiin vuonna 2013 asetuksella (EU) N:o 462/2013, joka sisälsi muutoksia liitteisiin. On tarkkailtava, miten mainitut muutetut säännöt alkavat vaikuttaa ennen säädösvallan siirron mahdollista tulevaa käyttöä.

4. Päätelmät

Komissio on käyttänyt sille delegoitua toimivaltaa asianmukaisesti ja hyvissä ajoin varmistaakseen, että EAMV:tä varten on annettu tarvittavat säännökset, joiden nojalla se voi täysin suorittaa tehtävänsä luottoluokituslaitosten valvojana EU:ssa.

Komissio katsoo, että toimivallan siirto olisi jatkossa säilytettävä. Tämä on erityisen tärkeää siinä tapauksessa, että maksuja sekä sakkoihin ja uhkasakkoihin sovellettavia menettelysääntöjä koskevien komission delegoitujen asetusten uudistaminen tulee tulevaisuudessa tarpeelliseksi, kun on saatu lisäkokemusta siitä, miten nämä säännöt toimivat käytännössä.

Komissio pyytää Euroopan parlamenttia ja neuvostoa ottamaan huomioon tämän kertomuksen.

---

[9] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 5 päivänä lokakuuta 2012, Amerikan yhdysvaltojen oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 274, 9.10.2012, s. 32.

[10] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2014, Argentiinan oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 132, 3.5.2014, s. 68.

[11] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 5 päivänä lokakuuta 2012, Australian oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 274, 9.10.2012, s. 30.

[12] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2014, Brasilian oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 132, 3.5.2014, s. 65.

[13] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2014, Hong Kongin oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 132, 3.5.2014, s. 76.

[14] Komission päätös, annettu 28 päivänä syyskuuta 2010, Japanin oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 254, 29.9.2010, s. 46.

[15] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 5 päivänä lokakuuta 2012, Kanadan oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 278, 12.10.2012, s. 17.

[16] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2014, Meksikon oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 132, 3.5.2014, s. 71.

[17] Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2014, Singaporen oikeudellisen ja valvontakehyksen tunnustamisesta luottoluokituslaitoksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 vaatimuksia vastaavaksi, EUVL L 132, 3.5.2014, s. 73.

[18] Asetuksen (EU) N:o 513/2011 1 artiklan 19 kohta.